

еі. Кога то прїиде свашенникъ коду болнаго да го исповѣдѣва и да го причести со сваты тайны, тогава требѣва да го исповѣдѣва наединѣ, сирѣчь, да не быде тамо дрѣгъ человекъ, а да быдатъ токмо попъ и болный, обаче кога то го причащава со сваты тайны, требѣва да го причасти при домашни те люди и при свои те церковниче. А ова заповѣдѣвасе потам причина, понеж. нѣкойси окааннїи попове, кога то скриватъ раскольницы те, лицемѣрствѣватъ и говоратъ че они наединѣ причащакатъ болнаго со сваты тайны, зада можатъ съ такко лицемѣрство да утаатъ расколника, ако да быде негдѣси

чести: но ако се види че онъ впада въ отчаяніе, дѣховникъ да подкрѣпи такваго съ милосердіе Божїе. Дѣховникъ или свашенникъ споредъ ова нека разсѣди и заради дрѣгн те, сирѣчь, заради пѣтника, гемиджиски слѣжителн, сирмаха, болнаго и на тыа подобны. Четверто: обаче кога то се исповѣдѣва нѣкой человекъ, кой то нито се отчаюва, нито се лѣни заради впитимїа та, но оше съ радость прїима, что ще мѣ заповѣда, тогава дѣховникъ може да мѣ даде впитимїа заради да го испраки, а при тока може да го одѣли отъ сватое причащенїе на време, но да глѣда споредъ человекъ, споредъ грѣховы те, и найвыше споредъ покаанїе.